

தமிழ்நாடு அரசு வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித்துறை

- பிரிவு : TNPSC Group I, II & IIA முதல்நிலை தேர்வு
பாடம் : 'தமிழ்நாட்டின் வரலாறு, மரபு, பண்பாடு & சமூக-அரசியல் இயக்கங்கள்'
பகுதி : **பண்டைய தமிழகமும் அகழாய்விடங்களும்**

காப்புரிமை

தமிழ்நாடு அரசுப் பணியாளர் தேர்வாணையம் குரூப்-I, II & IIA முதல்நிலை தேர்வுக்கான காணொலி காட்சி பதிவுகள், ஒலிப்பதிவு பாடக்குறிப்புகள், மாதிரி தேர்வு வினாத்தாள்கள் மற்றும் மென்பாடக்குறிப்புகள் ஆகியவை போட்டித் தேர்விற்கு தயாராகும் மாணவ, மாணவிகளுக்கு உதவிடும் வகையில் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையால் மென்பொருள் வடிவில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இம்மென்பாடக் குறிப்புகளுக்கான காப்புரிமை வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறையைச் சார்ந்தது என தெரிவிக்கப்படுகிறது.

எந்த ஒரு தனிநபரோ அல்லது தனியார் போட்டித் தேர்வு பயிற்சி மையமோ இம்மென் பாடக் குறிப்புகளை எந்த வகையிலும் மறுபிரதி எடுக்கவோ, மறு ஆக்கம் செய்திடவோ, விற்பனை செய்யும் முயற்சியிலோ ஈடுபடுதல் கூடாது. மீறினால் இந்திய காப்புரிமை சட்டத்தின் கீழ் தண்டிக்கப்பட ஏதுவாகும் என தெரிவிக்கப்படுகிறது. இது முற்றிலும் போட்டித் தேர்வுகளுக்கு தயார் செய்யும் மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படும் கட்டணமில்லா சேவையாகும்.

ஆணையர்,

வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பயிற்சித் துறை

பண்டைய தமிழகமும் அகழாய்விடங்களும்

வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட தமிழகம்

- வரலாற்றுக் காலத்திற்கு முன்னர், குமரி முனைக்குத் தெற்கே உள்ள இந்து மாக்கடல் பகுதி, ஒரு பெரும் நிலப்பரப்பாக இருந்தது. அதைக் குமரிக் கண்டம் என்பர்.
- குமரிக்குப் புறம்பாய் விரிந்து கிடந்த தென்னிலப் பகுதிக்குக் குறும்பன நாடு என்ற பெயருண்டு எனவும், இந்த நாட்டில் ‘பஃறுளியாறு’ என்ற ஓர் ஆறும் ‘குமரிக்கோடு’ என்ற மலைத் தொடரும் இருந்தனவென்றும் தமிழறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.
- கடற்கோளால் மூழ்கிப்போன குமரிக் கண்டத்தில்தான் பல்லுயிர்களும் பெருகுதற்கேற்ற தட்ப வவப்பச் சூழல் நிலவியது. அதனால், பரிணாம வளர்ச்சி முறையில், அங்குதான் முதல் மனித இனம் தோன்றியிருக்க வேண்டும் என ஆய்வாளர்கள் கருதுகின்றனர். அந்த மாந்தர் பேசிய முதல் மொழியே, தமிழின் மூல மொழியாகும். அந்த இனமே தமிழ் இனம் எனவும் ஆய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.
- அந்தப் பெருநிலத்தின் ஒரு பகுதியான தென்னாட்டில் வாழ்வேர், அந்தக் குமரிக் கண்ட மாந்தர் வழிவந்த இனத்தாராகத்தான் இருக்க வேண்டும் என்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர்.

பண்டைய தமிழகத்தின் பண்பாடுகள் பற்றிய காலவரிசை

கீழ்ப் பழங்கற்காலப் பண்பாடு

- ஹோமினின் என அழைக்கப்படும் மனித மூதாதை இனத்தால் உருவாக்கப்பட்ட கற்காலக் கருவிகளான காலத்தால் முந்தைய பகுதியைச் சேர்ந்த கற்கருவிகள் தமிழ்நாட்டில்தான் உருவாக்கப்பட்டன.
- இப்பழங்கற்காலக் கருவிகள் சென்னையைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளில் குறிப்பாக அத்திரம்பாக்கம், குடியம் உள்ளிட்ட இடங்களில் கிடைத்துள்ளன.
- அத்திரம்பாக்கத்தில் நடந்த தொல்லியல் அகழாய்வுகளும், அங்கு கிடைத்த செய்பொருட்களைக் காஸ்மிக் கதிர் மூலம் காலத்தைக் கணிக்கும் ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட்டு, அங்கு சுமார் 1.5 மில்லியன் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே மனிதர்கள் வாழ்ந்திருப்பதைக் கண்டறிந்தனர்.

- பொ.ஆ. 1863-ல் சர்.இராபர்ட் புரூஸ் ஃபுட் என்ற இங்கிலாந்து நிலவியலாளர் சென்னைக்கு அருகில் உள்ள பல்லாவரத்தில் பழங்கற்காலக் கருவிகளை முதன் முறையாகக் கண்டுபிடித்தார்.

பண்டைய தமிழகத்தின் காலவரிசை

பண்பாடு	காலம்	பண்பாட்டுக் கூறு
பழங்-கற்காலம்	20,00,000 ஆண்டுகள் முன்பு முதல் பொ.ஆ.மு. 8000 வரை	<ul style="list-style-type: none"> கைக்கோடரி, வெட்டுக்கத்தி, வேட்டையாடுதல், உணவு சேகரித்தல்.
இடைக் கற்காலம்	பொ.ஆ.மு. 8000 முதல் பொ.ஆ.மு. 1300 வரை	<ul style="list-style-type: none"> நுண்கற்கருவிகள் உலோகம் பற்றி இவர்களுக்குத் தெரியாது. விலங்குகளையும், பறவைகளையும் வேட்டையாடுதல்.
புதிய கற்காலம்	பொ.ஆ.மு. 2000 முதல் பொ.ஆ.மு. 1000 வரை	<ul style="list-style-type: none"> மெருகேற்றப்பட்ட கற்கோடரிகள், நுண்கற்கருவிகள், விங்குகளைப் பழக்குதல். பயிரிடுதல், குழுக்களின் பெருக்கம், வேட்டையாடுவோர், உணவு சேகரிப்போர், மேய்ச்சல் சமூகத்தினர் என இருவிதமான குழுக்களும் ஒரே சமயத்தில் வாழ்ந்தனர்.
இரும்புக் காலம்	பொ.ஆ.மு. 1300 முதல் பொ.ஆ.மு. 500 வரை	<ul style="list-style-type: none"> பெருங்கற்கால ஈமச்சடங்கு முறை, உணவு சேகரிப்போரும், மேய்ச்சல் சமூகத்தினரும் ஒரே சமயத்தில் வாழ்தல். குழுத் தலைவர் உருவாதல், இரும்பின் பயன்பாடு அறிதல், கருப்பு சிவப்பு மட்பாண்டங்கள், கருப்பு மட்பாண்டங்கள் உருவாக்குதல், கைவினைத்திறன்களில் சிறப்பு நிபுணர்கள் உருவாக்குதல் (சூயவர்கள், கொல்லர்கள்).
பண்டைய வரலாற்று மற்றும் சங்ககாலம்	பொ. ஆ. மு. 300 முதல் பொ.ஆ. 300 வரை	<ul style="list-style-type: none"> இரும்புக்கால மரபுகளோடு சேர, சோழ, பாண்டிய மன்னர்களின் வளர்ச்சி, வீரர்களை வழிபடுதல், இலக்கிய மரபு, கடல் வழி வணிகம்.

- இந்தியாவில் இப்படிப்பட்ட கருவிகள் முதன்முதலாகக் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது இங்குதான். எனவே, இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கைக்கோடரிகள் சென்னை கற்கருவித் தொழில் நுட்பம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.
- இந்தக் கருவிகளை மரத்தாலும், எலும்பாலுமான கைப்பிடியில் செருகி வெட்டுவதற்கு, குத்துவதற்கு, தோண்டுவதற்குப் பயன்படுத்தினார்கள். அவர்கள் சுத்தியல் போன்ற கற்களையும், கோளக் கற்களையும் கூடப் பயன்படுத்தினார்கள். அதற்காகக் கூழாங்கற்களைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள்.

- இந்தக் கருவிகள் மணல் தீட்டுகளிலும், ஆற்றங்கரைகளிலும் காணப்படுகின்றன. அவை பல்லாவரம், குடியம் குகை, அத்திரம்பாக்கம், வடமதுரை, எருமை வெட்டிப்பாளையம், பாரிகுளம் ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன.
- கீழ்ப்பழங்கற்காலக் கருவிகள் வடஆற்காடு, தர்மபுரி பகுதிகளிலும் கிடைத்துள்ளன. இப்பகுதி மக்கள் செய்பொருட்களுக்கு பஸால்ட் எனும் எரிமலைப் பாறைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.
- தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியிலும், இலங்கையிலும் இந்தக் கீழ்ப்பழங்கற்காலப் பண்பாட்டிற்கான சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை.

இடைப்பழங்கற்காலப் பண்பாடு, தமிழ்நாடு

- இடைப் பழங்கற்காலப் பண்பாடு 3,85,000-1,72,000 காலகட்டத்தில் உருவானது. கருங்கற்கள், கற்செதிகள், சுரண்ம கருவி, கத்தி, துளைப்பான், லெவலாய்சியன் செதிகள், கைக்கோடரி, பிளக்கும் கருவி ஆகியன இக்காலகட்டத்தின் கருவிகள் ஆகும். முந்தைய கட்டத்தோடு ஒப்பிடும்போது, இவை அளவில் சிறியவையாக உள்ளன.
- தமிழ்நாட்டின் தென்பகுதியில் தே.புதுப்பட்டி, சீவக்கோட்டை ஆகிய இடங்களில் மத்திய பழங்கற்காலக் கருவிகள் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அதே போல தஞ்சாவூர், அரியலூர் அருகிலும் இத்தகைய கருவிகள் கிடைத்துள்ளன.

இடைக்கற்காலப் பண்பாடு, தமிழ்நாடு

- இப்பண்பாட்டுக் காலகட்டம் பழங்கற்காலத்திற்கும், புதிய கற்காலத்திற்கும் இடையில் உருவானது. இடைக்கற்காலத்தின் வேட்டையாடி-உணவு சேகரிப்போர் பற்றிய சான்றுகள் சென்னை, வட ஆற்காடு, தர்மபுரி, சேலம், கோயம்புத்தூர், அரியலூர், புதுக்கோட்டை, மதுரை, சிவகங்கை, திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி ஆகிய இடங்களில் கிடைத்துள்ளன. தூத்துக்குடி அருகே உள்ள ‘தேரி’ பகுதிகளில் இடைக்கற்காலக் கற்கருவிகள் பல கிடைத்துள்ளன.
- இக்கால மக்கள் செரட் (Chert), குவார்ட்ஸாலான் (Quartz-பளிங்கு), சிறிய செதில்களையும், கருவிகளையும் பயன்படுத்தினர்.

புதிய கற்காலப் பண்பாடு, தமிழ்நாடு

- விலங்குகளைப் பழக்கப்படுத்தி, வேளாண்மை செய்த பண்பாடு புதிய கற்காலப் பண்பாடு என்று அழைக்கப்படுகிறது. புதிய கற்கால பண்பாட்டின் மக்கள் செல்ட் (Celt) என்று அழைக்கப்பட்ட, மெருகேற்றப்பட்ட கற்கோடிகளைப் பயன்படுத்தினர்.
- கால்நடை மேய்த்தல் அவர்களது முக்கியமான தொழிலாக இருந்தது. இவர்கள் சிறு கிராமங்களில் வசித்தார்கள். வீடுகள் கூரை வேயப்பட்டிருந்தன. தட்டிகளின் மீது களிமண் பூசி உருவாக்கப்படும் முறையில் சுவர்கள் கட்டப்பட்டன.
- வேலூர் மாவட்டத்தில் பையம்பள்ளியில் இந்திய அரசின் தொல்லியல் துறை அகழாய்வு செய்துள்ளது. தமிழகத்தில் முதன்முதலில் மட்பாண்டங்களும், வேளாண்மை செய்ததற்கான

சான்றுகளும் இங்கு கிடைத்துள்ளன. இங்கு கேழ்வரகு, கொள்ளு, பச்சைப்பயறு ஆகிய தானியங்களும் கிடைத்துள்ளன.

- இப்பண்பாடு பெருமளவு ஆந்திரப்பிரதேசம், கர்நாடகா பகுதிகளில்தான் திரட்சியடைந்திருந்தது. புதிய கற்கால மக்கள் மெருகேற்றப்பட்ட கற்கோடரிகளைப் பயன்படுத்தினர்.

இரும்புக்காலம், பெருங்கற்காலம்

- இரும்புக்காலம் நல்ல பண்பாட்டு வளர்ச்சி உருவான காலகட்டம். இக்காலத்தில்தான் சங்காலத் திற்கான அடித்தளம் அமைக்கப்பட்டது.
- மக்களுக்கு உலோகவியல் மற்றும் மட்பாண்டத் தொழில் குறித்துத் தெரிந்திருந்தது. அவர்கள் இரும்பு, வெண்கலப் பொருட்களையும், தங்க அணிகலன்களையும் பயன்படுத்தினார்கள். அவர்கள் சங்காலான அணிகலன்களையும், செம்மணிக்கல் (கார்னீலியன்) மற்றும் பளிங்காலான (குவார்ட்ஸ்) மணிகளையும் பயன்படுத்தினார்கள்.
- திருநெல்வேலி மாவட்டத்தின் ஆதிச்சநல்லூர், மதுராந்தகத்திற்கு அருகிலுள்ள சாணூர், புதுக்கோட்டைக்கு அருகில் உள்ள சித்தன்னவாசல் என பல இடங்களில் இரும்புக் காலத்திற்கான சான்றுகள் கிடைத்துள்ளன.

பெருங்கற்கால ஈமச்சின்ன வகைகள்

- இறந்தவர்களின் உடலோடு ஈமப்பொருட்களாக, இரும்புப் பொருட்கள், கார்னீலியன் மணிகள், வெண்கலப் பொருட்கள் ஆகியவையும் புதைக்கப்பட்டன.
- ஈமப்பொருட்கள் என்பவை இறந்தவர்களின் எலும்புகளோடு ஈமச்சின்னத்தில் புதைக்கப்படும் பொருட்கள், மரணத்திற்குப் பிறகான இறந்தவரின் வாழ்விற்கு அவை உதவக்கூடும் என்று மக்கள் நம்பியிருக்கலாம்.
- பெருங்கற்கால ஈமச்சின்னங்கள் டோல்மென் எனப்படும் கற்திட்டை, சிஸ்ட் எனப்படும் கல்லறைகள், மென்ஹிர் எனப்படும் நினைவுச் சின்ன குத்துக்கல், தாழி, பாறைகளைக் குடைந்து உருவாக்கிய குகைகள், சார்க்கோபேகஸ் எனப்படும் ஈமத்தொட்டிகள் என்று வகைப்படுத்தப்படுகின்றன.

அ) கற்திட்டைகள் (Dolmens)

- இறந்தவர்களைப் புதைத்த இடத்தில், இருபுறமும் இரண்டு கற்பலகைகள் செங்குத்தாக நடப்பட்டு, அவற்றின் மீது மற்றொரு கற்பலகையை படுக்கை வசத்தில் வைக்கப்படும். இக்கற்திட்டைகள் வீரராகவபுரம் (காஞ்சிபுரம் மாவட்டம்) கும்மாளமருதுபட்டி (திண்டுக்கல் மாவட்டம்) நரசிங்கம்பட்டி (மதுரை மாவட்டம்) ஆகிய இடங்களில் காணப்படுகின்றன.

ஆ) நினைவுக் கற்கள் (Menhir)

- பிரிட்டானிய (Breton) மொழியில் ‘மென்’ என்றால் கல், ‘கிர்’ என்றால் ‘நீளமான’ என்று பொருள். ஒரே கல்லினை இத்தூண்கள் இறந்தோரின் நினைவாக செங்குத்தாக நடத்தப்படும்.

- திருப்பூர் மாவட்டம் சிங்கரிபாளையம், தேனி மாவட்டம் வெம்பூர் ஆகிய இடங்களில் இவ்வாறான நினைவுத் தூண்கள் உள்ளன. இவை உப்பாற்றின் இரு கரைகளிலும் பழங்கால வாழ்விடங்கள் இருந்ததைக் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

நெடுங்கல் சான்று (Menhir)

மூடி உள்ள தாழ், ஆதச்சநல்லூர்

கல்வட்டமும் நெடுங்கல்லும், கொடுமணல்

ஈமத்தொட்டி

கந்தட்டை (Dolmen)

கற்பலகைகள் கொண்ட உருவாக்கப் பட்ட கல்லை (Cist) கொடுமணல்

- மதுரை மாவட்டம் நரசிங்கம்பட்டியிலும், ஈரோடு மாவட்டம் குமார்க்கல் பாளையத்திலும், கொடுமணலிலும் இது போன்ற நினைவுத் தூண்கள் உள்ளன.
 - மேஜை போன்ற கல்லால் உருவாக்கப்பட்ட போல்மேன்கள் ஈமச் சபங்கின் நினைவுச் சின்னமாக நிறுவப்பட்டன.
 - சிஸ்ட் என்பது மண்ணில் புதைக்கப்படும் கல்லறை போன்றது. இவை நான்கு புறமும் நான்கு கற்பாளங்களை நிறுத்தி, மேலே ஒரு கற்பாளத்தை வைத்து மூடி உருவாக்கப்படும்.

தமிழகத்தின் அகழாய்விடங்கள்

1. கொற்கை

- கொற்கை என்ற இச்சிறிய கிராமம் தூத்துக்குடி மாவட்டம், திருவைகுண்டம் வட்டத்தில் தாமிரபரணி ஆற்றின் வடக்கே சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.
- பண்டையக் காலத்தில் தாமிரபரணி ஆறு இப்பகுதி வழியாகச் சென்றுள்ளது என்பது சான்றுகள் மூலம் அறியப்படுகிறது.
- சங்க காலத்தில் கொற்கை ஒரு முக்கிய முத்துக் குளிக்கும் துறைமுகப்பட்டினமாக திகழ்ந்துள்ளதை இலக்கியங்கள் வழி அறிகிறோம்.
- 75 செ.மீ. ஆழத்தில் ஒன்பது அடுக்குடன் கூடிய செங்கற்கட்டடப்பகுதி ஆறு வரிசையில்

இருப்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

- இச்செங்கற்கட்டப்பகுதிக்கு கீழே மூன்று பெரிய சுடுமண் வளையங்கள் ஒன்றின் மீது ஒன்றாக அடுக்கப்பட்ட நிலையில் காணப்பட்டது. கி.பி 300-200 நூற்றாண்டைச் சார்ந்த தமிழ் பிராமி எழுத்துப் பொறிக்கப்பட்ட பாணை ஓடுகளும், அடுப்புக் கரித் துண்டுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றின் காலம் கி.மு. 785 என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

2. வசவசமுத்திரம்

- மாமல்லபுரத்திலிருந்து தெற்கே 11 மைல் தொலையிலும், வயலுருக்கு வடக்கே காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தின் கடலோரப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது.
- கள ஆய்வின் போது கூம்பு வடிவ ஜாடி மற்றும் ரோமானிய ஆம்போராவின் கழுத்து பகுதி ஆகியன கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- இப்பகுதியில் 1-2 ஆம் நூற்றாண்டில் (கி.பி 100-200) ரோமானியர்களுடன் வாணிகத் தொடர்பு இருந்ததை இவற்றின் மூலம் அறிய முடிகின்றது.
- ரௌலட்டடு ஓடுகள், ஆம்போரே ஓடுகள், சிவப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகள், சிவப்புப் பூச்சுப் பாணை ஓடுகள், கருப்பு பூச்சு பாணை ஓடுகள் மற்றும் பழுப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகள் அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட முக்கிய தொல்பொருட்களாகும்.

3. ஆனைமலை

- இக்கல்பதுக்கை பரம்பிக்குளம், ஆழியார் திட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்ட சாலைப் பகுதியில் கண்டறியப்பட்டது.
- இவ்வகழாய்வில் கத்தியின் கள்முனைப் பகுதியும், கருப்பு மற்றும் சிவப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகளும், பெருங்கற்கால ஈமப்பாணை ஓடுகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இவ்வகழாய்வு, ஈமச் சின்னங்களின் வகை மற்றும் ஈமப்பாணை வகைகள் பற்றிய செய்திகளை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.
- அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட்கள் பெருங்கற்காலத்தைச் சார்ந்தவையாகும். (கி.மு. 1000 முதல் கி.பி 300 வரை).

4. கரூர்

- கரூர், திருச்சி நகரத்திலிருந்து சுமார் 70 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.
- பண்டைய காலத்தில் கரூர் ஒரு முக்கிய வாணிப மையமாக திகழ்ந்ததற்கான ஆதாரங்கள் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது. அகழாய்வில் செங்கற்களால் பாவப்பட்ட தரை பகுதியும், வடிகாலுடன் கூடிய அமைப்பு ஒன்றும் இருப்பது வெளிப்படுத்தப்பட்டது.
- தமிழ் பிராமி பொறிக்கப்பட்ட (கி.பி. 100) பாணை ஓடுகள், ரோமானிய ஆம்போரா, மத்தியதரைகடல் பகுதியைச் சார்ந்த ரௌலட்டட் பாணை ஓடுகள் மற்றும் ரோமானியக் காசு ஆகியவை கண்டெடுக்கப்பட்ட குறிப்பிடத்தக்க தொல்பொருட்களாகும்.

5. பனையக்குளம்

- பனையக்குளம் என்ற கிராமம் தருமபுரி மாவட்டத்தில் பாப்பாரப்பட்டிக்கும், பாலக்கோடுக்கும் இடையில் அமைந்துள்ளது. பாப்பாரப்பட்டியிலிருந்து சுமார் 4 கி.மீ. தொலைவில் பாப்பாரப்பட்டி-பனையக்குளம் சாலையில் அமைந்துள்ள மேட்டுப் பகுதியில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வில், சுடுமண் தொல்பொருட்கள், பாணை ஓடுகள், செங்கற்கள், கி.பி. 800 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்த அழகிய சுடுமண் உருவத் தொல்பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.
- பனையக்குளம் பகுதியில் கி.பி. 300-1300 ஆம் நூற்றாண்டு வரை மக்கள் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட தொல்பொருட்கள் காட்டுகின்றன.

6. போளுவாம்பட்டி

- கோயம்புத்தூர் மாவட்டம் போளுவாம்பட்டியிலிருந்து ஊரிலிருந்து சுமார் 2 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள கோட்டைக்காடு என்ற மேட்டுப் பகுதியில் அகழாய்வு நடத்தப்பட்டது.
- ஐம்பது வண்ண கற்களால் ஆன பெரிய மற்றும் சிறிய மணிகளும் சுடுமண் காதணிகளும், கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. மேலும், இரும்புப் பொருட்கள், சங்கு வளையல்கள், சுடுமண் கிண்ணங்கள், மூடிகள் மற்றும் சுடுமண் முத்திரைகள் ஆகியன புதைகுழியிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- சுடுமண் முத்திரையில் மூவேந்தர்களின் சின்னங்களான மீன், உட்கார்ந்த நிலையில் புலி மற்றும் வில் அம்பு பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. விளிம்பு பகுதியில் பொறிக்கப்பட்ட வட்டடெழுத்துகள் கி.பி. 700 நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

7. கோவலன் பொட்டல்

- மதுரை மாடக்குளத்தில் உள்ளடங்கிய சிறுக்கிராமமான பழங்காந்தத்தில் அமைந்துள்ளது. இப்பகுதியில் தான், தமிழ்க் காவியமான சிலப்பதிகாரத்தின் நாயகனான கோவலன் கொல்லப்பட்டதால் இப்பகுதி கோவலன் பொட்டல் எனப்படுகிறது.
- பெரிய முதுமக்கள் தாழிகள் மூன்று கண்டறியப்பட்டன. மேலும், சதுர செப்புக் காசு ஒன்று 45 செ.மீ. ஆழத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டது. காசின் ஒரு புறம் மீன் உருவம் பொறிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

8. கங்கை கொண்ட சோழபுரம்

- கங்கை கொண்ட சோழபுரம், பெரம்பலூர் மாவட்டம், ஜெயங்கொண்டம் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. சோழர்களின் இரண்டாம் தலைநகரமாக சுமார் 250 ஆண்டுகள் சிறப்புற்று விளங்கியது. இந்நகரம் இரண்டு மதிற்சுவர்களை அரணாகக் கொண்டு விளங்கியிருந்தது.
- மாளிகைமேட்டுப் பகுதியில் நடத்தப்பட்ட அகழாய்வில், சுட்ட செங்கற்களால்

கட்டப்பட்ட மானிகையின் மதிற்சுவர்கள் இருப்பது கண்டறியப்பட்டது. செங்கற்களின் பருமன் 1.10 செ.மீ. ஆகும்.

- அடித்தளத்தில் கருங்கற் தூண்கள் 2 மீ இடைவெளியில் நடப்பட்டிருந்தது. குவார்ட்ஸ் மணிகள் தந்தப் பொருட்கள், சங்கு வளையல்கள், கூரை ஓடுகள் மற்றும் சீனப் பாணை ஓடுகள் அகழாய்வில் சேகரிக்கப்பட்டன. இச்சீனப் பாணை ஓடுகள், கி.பி. 11-12 ஆம் நூற்றாண்டில் மாட்சிமை பெற்ற சோழப் பேரரசர்கள் சீன நாட்டுடன் கொண்டிருந்த வாணிகத் தொடர்பை எடுத்தியம்புகின்றன.

9. கண்ணனூர்

- கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டில், ஹொய்சாலா மன்னர்களின் தலைநகரமாகக் கண்ணனூர் திகழ்ந்திருந்தது. தற்பொழுது சமயபுரம் என்று அழைக்கப்படும் இவ்வூர் திருச்சி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது.
- கண்ணனூருக்குத் தண்ணீர் கொண்டு வரப்பட்ட பழைய கால்வாய் பகுதியைக் கண்டறியும் பொருட்டு, அகழாய்வு நடத்தப்பட்டது. அகழாய்வில் சிவப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகள், சீனப் பாணை ஓடுகள், சுடுமண் மணிகள், கண்ணாடி வளையல்கள், அதிக அளவில் இரும்பு ஆணிகள் மற்றும் மத்திய காலத்தைச் சார்ந்த கூரை ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- ஆய்வில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கட்டப் பகுதி மற்றும் கால்வாய்ப் பகுதி கி.பி. 13-14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்ததாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

10. பழையாறை

- மத்திய காலச் சோழர்களின் இரண்டாம் தலைநகரமாகப் பழையாறை திகழ்ந்திருந்தது. இவ்வூர், கும்பகோணத்திலிருந்து சுமார் 7 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. நந்தன்மேடு என்ற பகுதியில் பெருங்கற்காலத் தாழிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- இங்கு நடத்தப்பட்ட அகழாய்வில், பெருங்கற்காலத்தைச் சார்ந்த கருப்பு மற்றும் சிவப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகளும், மத்திய காலத்தைச் சார்ந்த சிவப்புப் பாணை ஓடுகளும், கருப்பு வண்ணப் பாணை ஓடுகளும், பீங்கான் ஓடுகளும், சங்கு வளையல்களும், கண்ணாடி வளையல்களும், சுடுமண் காதணிகள் மற்றும் சுடுமண் கெண்டி மூக்குகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

11. அழகன்குளம்

- அழகன்குளம் கிராமம், கிழக்கு கடற்கரைப் பகுதியில், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. வைகை ஆற்றங்கரையில் உள்ள இவ்வூர் கடற்கரையிலிருந்து சுமார் 3 கி.மீ. தொலைவில் அமைந்துள்ளது.
- அகழாய்வில் தமிழ் பிராமி பொறிக்கப்பட்ட சிவப்பு நிற பாணை ஓடுகளுடன் மத்திய தரைக்கடல் பகுதியைச் சார்ந்த நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ரௌலட்டட் மற்றும் ஆம்போரா பாணை ஓடுகளும் கிடைக்கப் பெற்றன.

- தமிழ் பிராமி பொறிக்கப்பட்ட பாளை ஓடுகள் கி.பி. 100 காலத்தைச் சார்ந்ததாகும். மேலும், துளையுடன்கூடிய ஓடுகள், செங்கற்கள், மணிகள் மற்றும் மூன்று ரோமானியக் காசுகள் அகழாய்வில் சேகரிக்கப்பட்டுள்ளன.
- ரோமானியக் காசு ஒன்றில் முன்புறம் ரோமானியப் பேரரசரின் தலைப் பகுதியும், பின்புறம் வெற்றி தெய்வத்தின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எழுத்தமைதியின் மூலம் பேரரசன் 2வது வேலன்டைன் (கி.பி. 375) காலத்தில் இக்காசு வெளியிட்டதாக அறியப்படுகிறது.

12. படைவேடு

- திருவண்ணாமலை மாவட்டம், போளூர் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. பண்டையக் காலத்தில் இவ்வூர் மருதராசர் படைவீடு என்று அழைக்கப்பட்டது. சம்புவராயர்களின் தலைநகரமாகத் திகழ்ந்த இப்பகுதியில் 1992-1993 ஆம் ஆண்டில் வேட்டைகிரி பாளையம் மற்றும் கோட்டைக்கரை மேட்டுப் பகுதிகளில் அகழாய்வுப் பணிகள் நடத்தப்பட்டது.
- இந்த ஆய்வில் கட்டடப்பகுதியின் குடிநீர்க் கால்வாய்கள் மற்றும் வட்டக் கிணறுகள் முதற்கால கட்டத்தைச் (கி.பி. 13-14 வது நூற்றாண்டு சார்ந்தவையாகும். இரண்டாம் கால கட்டத்தைச் சார்ந்த (கி.பி. 14-16 ஆம் நூற்றாண்டு) புகைப்பான்கள், சுல்தான் காசுகள், அலங்கரிக்கப்பட்ட சிவப்பு வண்ணப் பாளை ஓடுகள் மற்றும் வளையல் துண்டுகள் ஆகியவை அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

13. திருத்தங்கல்

- விருதுநகர் மாவட்டம், சிவகாசி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள திருத்தங்கல் என்ற ஊர் சிவகாசியிலிருந்து 4 கி.மீ. தொலைவில் உள்ளது. தமிழ்க்காவியம் சிலப்பதிகாரத்தில் திருத்தங்கல், பண்டைய காலத்தில் ஒரு முக்கிய வாழ்விடமாகத் திகழ்ந்ததாகக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இவ்வூரின் மேற்கோடியில் அகழாய்வுக் குழிகள் போடப்பட்டுத் தொல்பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. குழியில் 65 செ.மீக்கு கீழ் நுண் கற்காலக் கருவிகளும், மூலக்கற்களும் சேகரிக்கப்பட்டது. கருப்பு மற்றும் சிவப்பு வண்ணப் பாளை ஓடுகள் மேல் மட்டத்திலிருந்து 65 செ.மீ வரை இருப்பது அறியப்பட்டது.
- இவ்வகழாய்வின் கிண்ணங்கள், குறுகிய மற்றும் அகன்ற வாய் கொண்ட பாளைகள், தட்டையான அடிப்பகுதி கொண்ட ஜாடி மற்றும் கிண்ணங்கள் போன்றவை கண்டெடுக்கப்பட்டன.
- ஸ்ரீவதலக் குறியீடு கொண்ட களிமண்ணால் ஆன தொல்பொருட்கள் ஒன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இங்கு அகழ்ந்தெடுக்கப்பட்ட இத்தொல்பொருட்கள் பெருங்கற்காலத்தைச் சார்ந்தவையாகும். (கி.மு 1000 முதல் கி.பி. 300 வரை).

14. பூம்புகார்

- நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் சீர்காழி வட்டத்தில் காவேரி நதி கடலோடு சங்கமமாகும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது பூம்புகார்.
- தமிழ்நாடு அரசுத் தொல்லியல் துறை, கிழார்வேளி மற்றும் தர்மகுளம் பகுதியில் அகழாய்வு மேற்கொண்டு அரிய தொல்பொருட்களை வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது.
- கிழார்வேளி அகழாய்வில் சுமார் 20 செ.மீ. ஆழத்தில், இரண்டு செங்கற்சுவர்கள் வடகிழக்கு, தென்மேற்குத் திசையில் அமைந்திருந்தது வெளிப்படுத்தப்பட்டது. செங்கற்களை இணைக்க மென்மையான களிமண் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.
- மேடையுடன் கூடிய இச்சுவர்கள் இடைவெளி விட்டு அமைக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விடைவெளி ஆற்றுநீர் வந்து செல்வதற்காக அமைக்கப்பட்டிருக்கலாம். பனைமரத்துண்டு இரண்டும், இலுப்பை மரத்துண்டு இரண்டும் நான்கு மூலைகளில் செங்குத்தாக நடப்பட்டுள்ளது. இக்கட்ட அமைப்பு படகுத்துறையாக இருக்கலாம் என்று ஊகிக்கப்படுகிறது.
- கோவா தேதிய கடல் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்துடன் இணைந்து, 1996-1997 ஆம் ஆண்டு இக்கடற்கரைப் பகுதியில் ஆழ்கடல் ஆராய்ச்சி மேற்கொள்ளப்பட்டது. ஆய்வில் ஈயக்கட்டிகள் சில கண்டெடுக்கப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது.

15. மாளிகைமேடு

- கடலூர் மாவட்டம், பண்டுட்டி வட்டத்தில் அமைந்துள்ள மாளிகைமேடு என்ற ஊரில் 1999-2000 ஆண்டு அகழாய்வு நடத்தப்பட்டது. அகழாய்வின் மூலம் மூன்று காலகட்டப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் முகமாகத் தொல்பொருட்கள் சேகரிக்கப்பட்டன.
- கருப்பு மற்றும் சிவப்பு வண்ணப் பானை ஓடுகள், சிவப்புப் பானை ஓடுகள், ரௌலட்டட் பானை ஓடுகள், எழுத்து பொறிக்கப்பட்ட பானை ஓடுகள் மற்றும் உஜ்ஜயின் குறியீடு கொண்ட செப்புக் காசு ஆகியவை அகழாய்வுக் குழியிலிருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டன. கி.மு. 300 முதல் கி.பி. 1300 வரை இப்பகுதியில் மக்கள் வாழ்ந்தனர் என்பது தொல்லியல் சான்றுகளால் அறியப்படுகின்றது.

16. மாங்குடி

- மாங்குடி கிராமம், திருநெல்வேலி மாவட்டம், சங்கரன்கோவில் வட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. மதுரைக் காஞ்சியின் ஆசிரியர், மாங்குடி மருதனார் இவ்வூரில் பிறந்தவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கள ஆய்வின் போது, ரோமானியப் பானை ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. தொல்லியல் துறை இப்பகுதியின் வரலாற்றை வெளிப்படுத்தும் நோக்கில் 2002 ஆம் ஆண்டில் அகழாய்வினை மேற்கொண்டது.
- நாயக்கர்புஞ்சை என்ற பகுதியில் பத்துக் குழிகள் போடப்பட்டு, நுண்கற்காலம் மற்றும் வரலாற்றுக் காலத்தைச் சார்ந்த சான்றுகள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. “குருமங்கள

அதன் இ யானைய் போ” என்ற தமிழ் பிராமி பொறிக்கப்பட்ட கருப்பு மற்றும் சிவப்பு வண்ணப் பாணை ஒரு கண்டெடுக்கப்பட்டது. இப்பாணை ஒரு சங்ககாலத்தைச் சார்ந்தது என அறியப்படுகிறது. (கி.மு 200).

17. பேரூர்

- பண்டைக் காலத்தில் காஞ்சிப் பேரூர் என்று அழைக்கப்பட்ட இவ்வூர், கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தின் ஒரு முக்கிய மையப் பகுதியில் அமைந்துள்ளது. சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் கல்லூரி வளாகத்திலுள்ள கள்ளிமேடு பகுதியிலும், திருநீற்றுமேடு பகுதியிலும் 2002 ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு நடத்தப்பட்டது.
- முக்கிய தொல்பொருட்களாக, சுடுமண் முத்திரை ஒன்றில் வில், அம்பும் அவற்றின் இருபுறமும் விளக்குகளும், மேற் பகுதியில் பிறை நிலவின் உருவமும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது சேர மன்னனின் அரச முத்திரையாகும். மேலும், உத்திரபிரதேசம், மதுராவில் கண்டெடுக்கப்பட்ட சுடுமண் உருவத்தை ஒத்த சுடுமண் உருவத்தின் ஒரு பகுதி கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது.
- இதன் காலம் கி.பி. 5-6 ஆம் நூற்றாண்டு ஆகும். அகழாய்வில் சங்கு வளையல் துண்டுகளும், வண்ண மணிகளும் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.

18. தரங்கம்பாடி

- நாகப்பட்டினம் மாவட்டம் பொறையாறு வட்டத்தில் கிழக்கு கடற்கரையில் துறைமுகப்பட்டினமாக தரங்கம்பாடி திகழ்ந்துள்ளது. உப்பனாறு என்று அழைக்கப்படும் பொறையாறு, தரங்கம்பாடி கோட்டையின் தென் பகுதியில் வங்கக்கடலுடன் கலக்கிறது.
- இக்கோட்டை தஞ்சையை ஆண்ட ரகுநாத நாயக்க மன்னரிடம் டென்மார்க் அரசர் நான்காம் கிறிஸ்டியன் செய்து கொண்ட வணிக ஒப்பந்தத்தின்படி 1620-ல் டேனிஷ் கப்பல் படைத்தலைவர் ஓவ் ஜெட்டி என்பவரால் கடற்கரை அருகில் கட்டப்பட்டது. தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட ஏட்டில் எழுதப்பட்டுள்ள இந்த ஒப்பந்தத்தில் தரங்கம்பாடி கோட்டையை கட்டுவதற்கும், வரி வசூல் செய்வதற்கும் ஒப்புதல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.
- இப்பெருமை வாய்ந்த டேனிஷ் கோட்டையினை 2008 மார்ச் மாதம் டேனிஷ் அரசானது தமிழ்நாடு அரசுதொல்லியல்துறை மற்றும் மத்திய தொல்லியல்துறையுடன் இணைந்து அகழாய்வு செய்தது. கோட்டையின் முன்பகுதியில் ஐந்து குழிகள் அமைக்கப்பட்டன. இக்கோட்டை அகழியின் மட்டம் வரை அகழாய்வு செய்யப்பட்டது. அகழியின் வெளிப்பக்கம் பெரிய மதில் சுவர் மற்றும் அகழியை கடந்து செல்வதற்கு மூன்று செங்கல் மேடைகளும், நுழைவாயிலை ஒட்டி செங்கல்லால் ஆன நடைபாதையும், அகழியில் உள்ள கல்மேடைகளை இணைப்பதற்கு மூடி திறக்கும் வகையில் மரப்பாலமும் இருந்தமை அகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டன. அகழியின் அகலம் சுமார் 24 மீட்டர் ஆகும். இவ்வகழாய்வில் சீனமட்பாண்டங்கள், டென்மார்க்கில்

தயாரிக்கப்பட்ட புகைப்பாண்கள் ஆகியவை கண்டெடுக்கப்பட்டன.

19. ராஜாக்கள்மங்கலம்

- திருநெல்வேலி மாவட்டம், வள்ளியூரிலிருந்து 12 கி.மீ தொலைவில் இவ்வூர் அமைந்துள்ளது. இங்கு 2009-2010 ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு நடைபெற்றது. ராஜாக்கள் மங்கலத்திலிருந்து 3 கி.மீ தொலைவில் நம்பியாற்றின் வடகரைகையில் அகழாய்விற்கான குழிகள் அமைக்கப்பட்டன.
- முற்கால பாண்டியரின் கட்டுமான கோயிலின் தடயங்கள் இவ்வகழாய்வில் வெளிப்பட்டது. கருங்கல்லான கோயில் அதிட்டானப் பகுதிகள், செங்கல் மற்றும் சுண்ணாம்பால் அமைந்த கட்டுமானப் பகுதிகள் அகழாய்வில் கிடைக்கப்பெற்றது. கருங்கல் சிலைகளும், சுதைச் சிற்பங்களும், கோயில் கட்டுமானப் பொருட்களுடன் கிடைத்தன. இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட சிலைகள் மதுரை திருமலை நாயக்கர் அரண்மனையில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

20. தலைச்சங்காடு

- நாகப்பட்டினம் மாவட்டத்தில் தலைச்சங்காடு கிராமம் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் பண்டைய காலத்தில் பூம்புகாரின் ஒரு பகுதியாக விளங்கியது. இவ்விடத்தின் பாரம்பரியத்தை அறியும் நோக்கில் தமிழக பண்பாட்டினை தொல்லியல் துறையானது 2010 ஆம் ஆண்டு அகழாய்வு நடத்தியது.
- இவ்வூர் அரசு நடுநிலைப் பள்ளியில் அகழாய்வுக் குழிகள் அமைக்கப்பட்டன.
- இரும்புக்காலம் முதல் இடைக்காலம் வரையிலான மூன்று பண்பாட்டு காலங்கள் அகழாய்வின் மூலம் வெளிப்பட்டன. சில்லுகள், சுடுமண் விளக்கு, செங்கற்கள், கெண்டிகள், கூரைஓடுகள், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட பானை ஓடுகள் மற்றும் சுடுமண் உறை கிணறு ஆகியவை இவ்வகழாய்வில் கண்டறியப்பட்டன.
- பராந்தக சோழன் காலத்து கோயில் ஒன்றின் தடயங்கள் இவ்வகழாய்வில் வெளிப்பட்டது குறிப்பிடத்தக்கது. சுதை சிற்பங்கள் மற்றும் கல்வெட்டுகள் ஆகியவை இக்கோயில் அமைந்திருந்த இடத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

21. ஆலம்பரை

- காஞ்சிபுரம் மாவட்டத்தைச் சார்ந்த இவ்வூர் சென்னையிலிருந்து 120 கி.மீ தொலைவில் கிழக்கு கடற்கரையில் அமைந்துள்ளது. இது பண்டைய நாட்களில் இடைக்கழி நாட்டுக்குட்பட்டதாக விளங்கியிருக்கிறது.
- பழங்காலத்தில் துறைமுகப்பட்டினமாக விளங்கிய மரக்காணம் இவ்வூருக்கு அருகில் உள்ளது. ஆலம்பரையில் கி.பி. 17-18 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து வந்த சமூக பண்பாட்டை அறியும் நோக்கில் இங்குள்ள கோட்டைக்குட்பட்ட பகுதியில் அகழாய்வு நடைபெற்றது.
- மூன்று அகழாய்வுக்குழிகள் அமைக்கப்பட்டன. இதில் சுடுமண்ணாலான பொருட்கள்,

செம்பு பொருட்கள், இரும்பு மற்றும் கண்ணாடியால் செய்யப்பட்ட தொல்பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. கருங்கல்லினால் ஆன பீரங்கி குண்டுகள், ஃபோர்சிலைன் வகை ஓடுகள், தக்களி, சுடுமண் விளக்குகள், புகைப்பான் மற்றும் நாணயங்கள் செய்யும் சுடுமண்ணாலான அச்சுகளும் இவ்வகழாய்வில் கிடைத்தன.

- ஆலம்பரையில் கி.பி. 17-18-ம் நூற்றாண்டில் நடைபெற்ற வணிகம் குறித்த தடயங்களும், இங்கு வாழ்ந்த மக்களின் சமூக-கலாச்சார அம்சங்களையும் இவ்வகழாய்வானது வெளிப்படுத்தியது.

22. ஸ்ரீரங்கம்

- திருச்சியிலிருந்து 12 கி.மீ தொலைவில் காவேரி ஆற்றங்கரையில் ஸ்ரீரங்கம் அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள ஸ்ரீரங்கம் அரங்கநாதர் கோயில் வளாகத்தில் 2013-2014, 2014-2015 ஆகிய இரு ஆண்டுகளில் அகழாய்வு நடைபெற்றது.
- இக்கோயில் 108 வைணவத்திருத்தலங்களில் ஒன்றாக விளங்குகிறது. சோழர், பாண்டியர், விஜயநகர மற்றும் நாயக்கர் காலம் என பல்வேறு கால கட்டங்களில் இக்கோயிலில் கட்டுமானப் பணிகள் நடைபெற்றுள்ளன. இங்குள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் அதிட்டானத்தில் அமைந்திருந்த புடைப்புச் சிற்பங்களை வெளிக்கொணரும் நோக்கில் 2013-2014 ஆம் ஆண்டில் பண்பாட்டு அகழாய்வு நடைபெற்றது.
- இவ்வகழாய்வில் யானைச்சிற்பத்தின் பின்புறம் மனித உருவம் ஒன்று அங்குசம் போன்ற ஆயுதத்தினை கையில் பிடித்தவாறு நின்ற நிலையில் உள்ள சிற்பத்தொகுதி வெளிப்படுத்தப்பட்டது. யானையை அடக்கும் நிலையில் இக்காட்சி அமைந்துள்ளது. மேலும், அதிட்டானத்தின் கண்டப்பகுதியில் அரசியர் உட்பட பல்வேறு சிற்பத் தொகுதிகள் காணப்படுகின்றன.
- 2014-2015 ஆம் ஆண்டில் ஆயிரங்கால் மண்டபத்தின் மையப்பகுதியில் உள்ள நம்பெருமாள் மண்டபத்தின் கீழ்ப்பகுதியில் அகழாய்வு நடைபெற்றது. இம்மண்டபத்தின் அதிட்டானப்பகுதி சக்கரத்துடன் குதிரை இழுத்துச் செல்வது போல் உள்ளது. இதில் கீழ்ப்பகுதிகள் சிமெண்ட் தரையைக் கொண்டு மூடப்பட்ட நிலையில் இருந்ததால் அப்பகுதியினை நீக்கி அதிட்டானத்தை முழுவதுமாக வெளிக்கொணரும் நோக்கில் பண்பாட்டு அகழாய்வு நடைபெற்றது. சிமெண்ட் பகுதிகளை முழுவதுமாக நீக்கிய நிலையில் சக்கரத்தின் முழுப்பகுதியும், குதிரைச் சிற்பத்தின் அழகிய முழு உருவமும் வெளிக்கொணரப்பட்டன.

